

XV-lecie Koła Emerytów i Rencistów ZM „ŁUCZNIK”

Ponad 100 osób uczestniczyło w uroczystym spotkaniu z okazji 15-lecia Koła Emerytów i Rencistów ZM „ŁUCZNIK”, które odbyło się 18 października (środa) w Schronisku Międzyszkolnym przy ul. Limanowskiego w Radomiu.

W spotkaniu oprócz związkowców-emerytów uczestniczyli zaproszeni goście: prezes Fabryki Broni Zygmunt Osóbka, przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz, przewodniczący RSEiR Michał Wasik, Bronisław Kawęcki oraz asystenci posłanki PiS Marzeny Wróbel.

Organizatorem uroczystości była Komisja Zakładowa NSZZ „S” Fabryki Broni ŁUCZNIK - Radom Sp. z o.o. Zebranych powitał przewodniczący KZ Zbigniew Cebula, przypominając historię KZ i Koła w „Łuczniku”. Organizacja zakładowa „S” powstała w 1980 r., a jej założycielem był Stanisław Małecki. Koło Emerytów i Rencistów zostało założone w 1991 r. przez Marian Kostrzewę, długoletnim przewodniczącym był śp. Ryszard Paliński. Obecnie KEiR kieruje Tadeusz Bogatek (od 2005 r.) – Obecnie nasze Koło liczy 130 członków – powiedział Tadeusz Bogatek. – Spora grupę członków stanowią osoby powyżej 80. roku życia. Stąd stałe wykruszenie się członków. W tym roku szeregi Koła opuściło na wieczny spoczynek pięcioro naszych przyjaciół – Józef Szczepański, Marian Mularski, Helena Kliszewska, Helena Jaworska i Regina Osuchowska.

Koło zbiera się od lat w każdy pierwszy poniedziałek miesiąca. Dyżury w siedzibie koła pełnione są cotygodniowo w poniedziałki i czwartki

(cd. na str. 2)

Instytut „Pro Publico Bono” nagrodił uczestników Radomskiego Czerwca’76

Nagrodę „W imię człowieczeństwa im. biskupa Jana Chrapka”, przyznaną przez Instytut Społeczeństwa Obywatelskiego „Pro Publico Bono” otrzymali uczestnicy Radomskiego Czerwca’76.

Kandydaturę radomskich robotników zgłosił działający w Radomiu Fundusz im. bp. Jana Chrapka. Poprzednio nagrodę otrzymali: dr Urszula Wenda i ks. prałat Henryk Bolczyk (oboje za pomoc w 1981 r. górnikom kopalni Wujek), a pośmiertnie Marek Kotański i Alina Pieńkowska.

Nagrodę przyznano po raz czwarty. Bohaterowie Czerwca’76 dostali ją 18.10. (w środę) po mszy św. w radomskiej Katedrze z okazji 5. rocznicy śmierci bp. Jana Chrapka.

W imieniu bohaterów RC’76 nagrodę odebrał Kazimierz Staszewski – członek Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, wieloletni członek ZR Ziemia Radomska, przewodniczący KZ „S” w ZTE Radom, uczestnik tamtych wydarzeń.

Instytut Społeczeństwa Obywatelskiego „Pro Publico Bono” uzasadnił przyznanie nagrody radomskim robotnikom Czerwca ‘76 tym, że odznaczyli się oni, walcząc o godność i wolność człowieka i bez nich nie byłoby również „Solidarność”.

XX Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”

XV-lecie Koła Emerytów i Rencistów ZM „ŁUCZNIK”

(cd. ze str. 1)

w godz. 10-12. Związkowcy-mentorzy co roku jeżdżą na jedną pięciodniową wycieczkę (zazwyczaj nad morze) oraz na pielgrzymki i krótsze wycieczki. Organizują też spotkania opłatkowe i wielkonoce. Na comiesięcznych spotkaniach omawiane są sprawy organizacyjne Koła i problemy jego członków. Chorzy związkowcy z KEiR są odwiedzani w domach.

W trakcie uroczystości przewodniczący Zdzisław Maszkiewicz wręczył Medale Radomskiego Czerwca'76 trojgu związkowców z KEiR: Alicji Tomickiej, Stanisławowi Małeckiemu i Józefowi Szyderskiemu. Dyplomy, albumy i pamiątkowe wydawnictwa otrzymali również: Marian Brendel, Adam Gaska, Roman Głowiński, Czesława Pysiak, Aleksander Kowalczyk, Kazimierz Kowalski, Bronisław Szczepaniak, Barbara Seta, Marian Górski, Czesław Zaborowski, Janina Sobuta, Jan Kowalczyk, Jan Mizera, Regina Pasek, Helena Swęd, Franciszek Kramek, Tadeusz Bogatek, Wiesława Skorża, Alicja Tomicka, Anna Derleta, Maria Szewagierek.

Organizatorem uroczystości, a zwłaszcza Zbigniewowi Cebuli, podziękował Stanisław Małecki, założyciel „Solidarności” w „Łuczniku”. – To dobrze, że młodzi pamiętają o historii „Solidarności” i o nas, którzy tyle lat w niej działali. Dobrze, że chcą i potrafią korzystać z naszych doświadczeń.

Medal otrzymuje Stanisław Małecki

Prośba

Muzeum im. Jacka Malczewskiego przygotowuje wystawę związaną z 25 rocznicą wprowadzenia stanu wojennego w Polsce. Uprzejmie proszę o udostępnienie pracownikowi Muzeum, Szczepanowi Kowalikowi, materiałów archiwalnych, druków ulotnych i fotografii dotyczących „Solidarności” i okoliczności wprowadzenia stanu wojennego w Radomiu i województwie radomskim. Bardzo proszę również o wyrażenie zgody na prezentację przygotowanych materiałów na wystawie w radomskim Muzeum.

Z wyrazami szacunku,

p.o. Dyrektora Muzeum
im. Jacka Malczewskiego w Radomiu
mgr Małgorzata Cieślak-Kopyt

Po XX Krajowym Zjeździe Delegatów NSZZ „Solidarność”

Quo Vadis „Solidarność”?

Referat programowy Janusza Śniadka [fragmenty]

Autentyczny dialog społeczny

Solidarność musi podjąć wielki wysiłek, aby przesunąć środek ciężkości tych ogólnospołecznych debat na doniosłe problemy pracownicze i gospodarcze. Na ucieczkę pracodawców od stałego stosunku pracy, na łamanie prawa pracy, rozwiązania emerytalne, walkę z bezrobociem.

[...]

Wszyscy za jednego

Solidarność to dobrowolna zbiorowość dumnych, niepokornych i odważnych ludzi, którzy podporządkują się i wykonają z największym poświęceniem te decyzje, które uznają za słuszne, z którymi się zgadzają.

Właśnie dzięki takim cechom przetrwaliśmy stan wojenny i pokonaliśmy komunę. Dzięki takim cechom liderów wszystkich szczebli Solidarność istnieje i działa w niezwykle trudnych warunkach dnia dzisiejszego.

Jesteśmy i działamy razem w Solidarności, bo czujemy i myślimy podobnie o sprawach Polski i sprawach swoich zakładów pracy.

Z ankiet, które wypełnialiście na zjazdach regionalnych, jednoznacznie wynika, że za najistotniejszy czynnik wpływający na kondycję Solidarności uznajemy zaufanie społeczne. Na drugim miejscu są umiejętności negocjacyjne na poziomie zakładu i w trzeciej kolejności - skuteczność negocjacyjna na poziomie kraju.

Musimy więc zdecydowanie kontynuować akcje poprawiające wizerunek i budujące zaufanie do Solidarności, a więc działania typowo związkowe trafiające w oczekiwania pracowników wobec związku, stanowiące reakcję na główne aktualne zagrożenia.

Pomimo że w ostatnich latach odnieśliśmy wspólnie sukces, podważając społeczne zaufanie do Solidarności, nie wolno spocząć na laurach.

Potrzebujemy i oczekujemy dużo lepszego wyniku i niech ten niedosyt motywuje nas do pracy.

[...]

W Polsce nie ma ludzi niepotrzebnych

Dobry wizerunek i zaufanie nie jest celem samym w sobie. To środek do poprawienia naszej skuteczności. Sprzyjają i zachęcają do wstępowania w nasze szeregi.

[...]

Rozpoczęliśmy już akcje przeciwko: nieuczciwej konkurencji przejawiającej się w fikcyjnym samozatrudnianiu, pracy tymczasowej i innym formom dumpingu. Ciągłe zbyt często łamie się prawa pracownicze. Walczy się ze związkiem, wyrzucając z pracy jak w stanie wojennym. Na to nie ma i nie będzie zgody. Nie opuścimy rąk. Będziemy kontynuować akcje w obronie swojej godności.

Dzisiaj, dwa lata po przystąpieniu Polski do UE, narastają procesy, które uprawniają Solidarność do podjęcia akcji nie tylko przeciwko zagrożeniom i patologiom, lecz tym razem do uprawnionej akcji roszczeniowej.

W tej sprawie już w maju tego roku Komisja Krajowa przyjęła stanowisko streszczające się w hasło: „Wzrost płac warunkiem rozwoju Polski”.

Celem zmian politycznych i gospodarczych, o które walczyliśmy i walczymy w Polsce, celem, dla którego znosimy trudny transformacji, jest godny poziom życia Polaków. Przystępowaliśmy do UE, żeby szybciej osiągnąć europejski poziom życia.

Nie ma jednak społecznego przyzwolenia na realizację tego celu metodą: rozwój za wszelką cenę, zwłaszcza za cenę łamania ludzkiej godności.

Pod hasłami:

* Bez podwyżek płac nie zatrzyma się fali emigracji zarobkowej pracowników i wykwalifikowanych fachowców, których (pomimo dużego bezrobocia) zaczyna brakować na rynku pracy

* Wzrost podatków z podwyżek płac w sferze produkcyjnej źródłem środków na wzrost płac w sferze budżetowej

* Podwyżki płac i większe składki na ZUS, źródłem zasilenia systemu ubezpieczeń zdrowotnych

* Za rozwojem gospodarczym i wzrostem wydajności musi następować wzrost płac. Tego się domagamy. Zbyt niskie płace stają się barierą rozwoju Polski.

Priorytety, taktyka...

Priorytety wewnętrzne Solidarności według mnie to:

1. Tworzenie związku tam, gdzie go nie ma i budowanie tam, gdzie jest, aby nigdzie nie zabrakło Solidarności to nasze najważniejsze zadanie.

2. Dbłość o kondycję finansową związku - o dobrej sytuacji na poziomie krajowym mówiłem w sprawozdaniu.

3. Podniesienie autorytetu prezydium Komisji Krajowej i poprawa jego reprezentatywności, co na pewno usprawni jego pracę - omawiałem to na konwentach i chcę tak zrobić przy waszej pomocy.

4. Troska o etos, a w szczególności przeprowadzenie rozpoczętego remontu sali BHP, opieka nad Bastionem św. Rocha na Jasnej Górze i znajdującą się tam ekspozycją „S” w wotach pielgrzymów, remont schronu znajdującego się pod siedzibą KK, mającego pomieścić przeniesioną wystawę „Drogi do wolności”.

5. Stymulowanie i tworzenie warunków sprzyjających dostosowaniu struktur związku do nowych potrzeb.

6. Mediacja i pomoc w rozwiązywaniu konfliktów wewnątrz struktur,

które bardzo osłabiają związek.

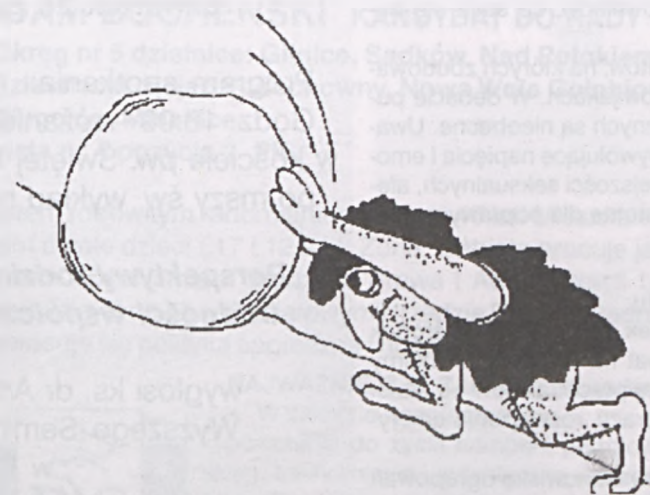
Jaką taktykę w bieżących relacjach z rządem uważam za najlepszą dla Solidarności?

[...]

Nasza taktyka musi uwzględniać przestrożę Jana Pawła II: „Władza przechodzi z rąk do rąk, a pracownicy, bez względu na to, kto sprawuje władzę w kraju, oczekują pomocy w obronie swoich praw”.

W związku z tym proponuję kilka reguł na zachowanie się Solidarności:

1. Wykorzystajmy w miarę możliwości dobre relacje z prezydentem i premierem do przeprowadzenia kolejnych rozwiązań ustawowych potrzebnych pracownikom i związkowi, np. zwolnienie składek związkowych i zapomóg z opodatkowania.

(cd. na str. 4)

Quo Vadis „Solidarność”?

(cd. ze str. 3)

2. Nie ulegamy pokusie budowania relacji, które mogłyby doprowadzić do postrzegania Solidarności jako partii politycznej zabiegającej o władzę.

3. Z całą mocą domagamy się od rządu prowadzenia dialogu w powołanych w tym celu instytucjach: Wojewódzkich Komisjach Dialogu Społecznego, Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i jej zespołach oraz branżowych zespołach trójstronnych.

To one muszą być miejscem rozwiązywania problemów. Ale, gdy będzie trzeba, nie zawahamy się przed wyjściem na ulicę.

4. Ewentualne negocjacje umowy społecznej nie mogą zastąpić normalnego bieżącego dialogu. Bez bieżącego dialogu, bez rozwiązywania problemów społecznych, zawarcie umowy nie będzie możliwe.

Długofalowa strategia dla Solidarności

Cele do osiągnięcia:

- zmniejszenie dystansu w poziomie życia, w zarobkach i standardach socjalnych pomiędzy Polską a rozwiniętą Europą
- budowa modelu socjalnego odpornego na zmiany polityczne, na zmiany ekip rządowych w Polsce

Diagnoza sytuacji:

- dumping, nieuczciwa konkurencja, łamanie prawa pracy i ludzkiej godności to dla niektórych środowisk gospodarczych recepta na szybszy rozwój gospodarczy, na wygrywanie konkurencji. Elastyczne zatrudnienie i emigracja zarobkowa powodują, że zaczyna brakować wykwalifikowanych pracowników, co staje się barierą rozwoju Polski

- dialog społeczny - jeden z fundamentów, na których zbudowano Unię Europejską, w Polsce jest w powijakach. W debacie publicznej, racje i spory partnerów społecznych są nieobecne. Uwagę opinii publicznej zaprzatają sprawy wywołujące napięcia i emocje: komisje śledcze, spory o prawa mniejszości seksualnych, afery i skandale. Sprawy ważne, ale mało istotne dla poprawy naszego poziomu życia.

Sposób działania dla osiągnięcia celu:

- Solidarność musi podjąć wielki wysiłek, aby przesunąć środek ciężkości tych ogólnospołecznych debat na doniosłe problemy pracownicze i gospodarcze. Na ucieczkę pracodawców od stałego stosunku pracy, na łamanie prawa pracy, rozwiązania emerytalne, walkę z bezrobociem itd.

- Niech dla związkowców i pracowników stanowisko ugrupowań politycznych w tych ważnych dla ludzi sprawach będzie rozstrzygające co do głosowania na nie w wyborach. Wtedy nacisk społeczny w sprawach pracowniczych znacznie przynosić rezultaty.

- Metodą na osiągnięcie takiego efektu mogą być negocjacje umowy społecznej. Już samo ich podjęcie stanie się dźwignią przesuwającą środek ciężkości debat publicznych na sprawy ważne dla pracowników. Sposobem na pojawienie się tych problemów w mediach.

Powie ktoś, że mechanizmy, które opisałem, to nierealne marzenia. W Polsce, dzięki Solidarności, już niejedno marzenie się spełniło. Zrobmy wszystko, aby spełniło się i to. Żeby autentyczny dialog społeczny stał się realnym narzędziem do budowania polskiego modelu społecznego wzorem rozwiniętych krajów europejskich.

APEL NR 1 XX KZD ws. Stowarzyszenia Osób Represjonowanych w Stanie Wojennym

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”, w uznaniu zasług dla Ojczyzny osób zrzeszonych w Stowarzyszeniu Osób Represjonowanych w Stanie Wojennym, apeluje do wszystkich struktur Związku o udzielenie wszelkiej możliwej pomocy członkom Stowarzyszenia.

.....

UCHWAŁA NR 6 XX KZD ws. Dnia Solidarności i Wolności

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” zobowiązuje Komisję Krajową NSZZ „Solidarność” do rozpoczęcia działań zmierzających do podjęcia inicjatywy ustawodawczej polegającej na wprowadzeniu do ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. o ustanowieniu dnia 31 sierpnia Dniem Solidarności i Wolności (Dz. U. z 2005 r. Nr 155, poz. 1295) artykułu o treści: „Art. (...) Dzień 31 sierpnia jest dniem wolnym od pracy”.

Ustanowienie dnia 31 sierpnia dniem wolnym od pracy jeszcze bardziej wpisałoby wydarzenia sprzed 26 lat w pamięć rodaków.

Duszpasterstwo Ludzi Pracy zaprasza na kolejny wykład z zakresu Katolickiej Nauki Społecznej czwartek 26 października 2006 r.

Program spotkania:
Godz. 18.00 – różaniec, a następnie msza św.
w kościele pw. Świętej Trójcy
po mszy św. wykład na temat:

„Perspektywy rodziny polskiej w kontekście trudności współczesnych ludzi pracy”

wygłosi ks. dr Artur Lach wykładowca
Wyższego Seminarium Duchownego
w Radomiu

Wykład odbędzie się w sali Duszpasterstwa
przy ul. Tybla 4.

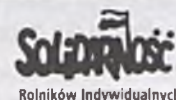
Ludzi pracy i potrzebujących pracy
serdecznie zapraszamy

O. Hubert Czuma SJ
Duszpasterz Ludzi Pracy
Ziemi Radomskiej

Tomasz Świtka

Kandydat do Sejmiku Mazowieckiego

Ma 46 lat. Mieszka w Tralbach pod Radomem.
Z żoną Bożeną prowadzą rodzinne gospodarstwo rolne. Mają trójkę dzieci.

Jest Przewodniczącym Solidarności Rolników Indywidualnych Ziemi Radomskiej.

Organizatorem kolonii dla dzieci. Prowadzi też własną firmę dekarską. Współpracuje z Caritas niosąc pomoc Polakom na Wschodzie.

Organizuje dożynki diecezjalne w Kalkowie i współorganizuje krajowe w Częstochowie.

Ukończył szkołę liderów szwedzkich rolniczych związków zawodowych.

Za działalność społeczną otrzymał Srebrny Krzyż Zasługi od Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego.

Bardzo dobry kolega, sprawny przedsiębiorca, wiarygodny i solidny pracodawca. Mąż, ojciec i dziadek. W pracach sejmiku na Mazowszu będzie skutecznie reprezentował interesy rolników i robotników. Mam do Tomka pełne zaufanie. Proszę o Wasz głos dla niego. Mój już ma.

prof. dr hab. Andrzej Chmiel

Tomasza Świtkę znam od dawna. Mam do niego pełne zaufanie. Wiem, że w Sejmiku Wojewódzkim będzie skutecznie reprezentował nasze interesy. Dlatego Go popieram i będę na niego głosował.

Monika Hanke

Lista

4

Poz.

4

ADAM BOCHEŃSKI KANDYDAT DO RADY MIEJSKIEJ MIASTA RADOMIA

Okręg nr 5 dzielnice: Glinice, Sadków, Nad Potokiem, Gołębiów I, Gołębiów, Rajec Szlachecki, Rajec Poduchowny, Nowa Wola Gołębiowska, Stara Wola Gołębiowska, Długojów, Malenice,
Lista nr 4 pozycja 2 PiS

samorząd 2006
Prawo i Sprawiedliwość

Jestem rodowitym radomianinem. Mam 45 lat. Mieszkam w dzielnicy Rajec Szlachecki. Mam dwoje dzieci (17 i 12 lat). Żona Elżbieta pracuje jako nauczycielka.

Jestem absolwentem Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Pracuję w Powiatowym Urzędzie Pracy w Radomiu na stanowisku zastępcy dyrektora. Interesuję się polityką społeczną i historią.

NAJWAŻNIEJSZE ZADANIA na kadencję Rady 2006-2010

- W zakresie bezpieczeństwa
powołanie do życia kompani patrolowej (wspólne patrole Policji i Straży Miejskiej), uaktywnienie i autentyczną realizację dobrych programów: „Bezpieczne Miasto”, „Bezpieczna Szkoła” oraz „Małolat”
- W zakresie bezrobocia
aktywne pozyskiwanie nowych inwestorów do Radomskiej Podstrefy Ekonomicznej (powołanie do życia lobby na rzecz rozwoju gospodarczego naszego Miasta i regionu: posłowie, radni sejmiku mazowieckiego lokalne autorytety); wspieranie małych i średnich przedsiębiorstw poprzez mądrą politykę podatkową
- W zakresie oświaty
wybudowanie nowej szkoły podstawowej Nr 19 przy ul. Energetyków, aby dzieci mogły się wreszcie uczyć w godnych warunkach
- W zakresie drogownictwa
lobbować na rzecz budowy obwodnicy Radomia oraz dróg S-8 i S-12; przeznaczyć większe środki na czyny drogowe - budowa ulic przy udziale mieszkańców
- W zakresie kanalizacji
budowa nowych sieci kanalizacyjnych w dzielnicach: Rajec Szlachecki i Poduchowny (ul. Koziennicka i boczne), Nowa i Stara Wola Gołębiowska

WYBORY SAMORZĄDOWE 2006

Zbigniew Dziubasik

Kandydat do Rady Powiatu Radomskiego

samorząd 2006
Prawo i Sprawiedliwość

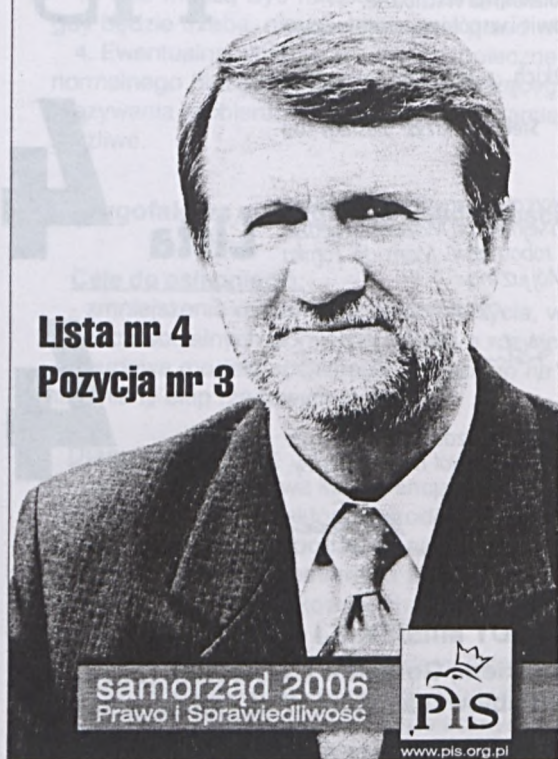
W mijającej kadencji Rady Powiatu skutecznie zabiegałem o uchwały korzystne dla mieszkańców miasta i gminy Pionki. Jako przewodniczący Komisji Budżetu i Finansów dbałem aby jak najwięcej pieniędzy z budżetu powiatu przeznaczyć na potrzeby miasta i gminy Pionki. Widać wyraźnie wyremontowane obydwa Zespoły Szkół Ponadgimnazjalnych, Liceum Ogólnokształcące, Szpital Powiatowy. Obecnie Powiat remontuje filię Powiatowego Urzędu Pracy w Pionkach, są nowe nawierzchnie dróg powiatowych min. w Pionkach: ul. Radomskiej, ul. Żeromskiego i w planie Wspólna oraz dojazdowa do Pionek droga powiatowa przez Sokół. Łącznie na inwestycje w oświatę, zdrowie, drogi i opiekę społeczną w mieście i gminie Pionki Rada Powiatu przeznaczyła w okresie mijającej kadencji prawie 10 mln złotych. Dwie kadencje doświadczeń samorządowych dało mi sporą wiedzę i umiejętności sprawowania funkcji Radnego Powiatu i w ten sposób skutecznego i efektywnego służenia mieszkańcom miasta i gminy Pionki.

W ostatnich wyborach parlamentarnych aktywnie poparałem Prawo i Sprawiedliwość i w jego programie widzę szansę na poprawę bytu przede wszystkim tych Polaków, którzy dotąd pomimo wielu lat transformacji ustroju nadal cierpią biedę bez pracy i perspektyw na przyszłość. Program PiS Solidarna Polska może to zmienić. Wszystkim mieszkańcom Pionek i gminy Pionki, którzy w wyborach samorządowych w dniu 12 listopada br. oddadzą swój głos na mnie jako kandydata do Rady Powiatu Radomskiego serdecznie dziękuję. Zapewniam Państwa, że dokonacie dobrego wyboru. Mam idealistyczne podejście do życia, pracy i polityki. Jeśli ponownie obdarzycie mnie Państwo zaufaniem, potraktuję to jako zobowiązanie do dalszego skutecznego działania na rzecz miasta i gminy Pionki dla dobra mieszkańców naszej Małej Ojczyzny.

Zbigniew Dziubasik

Proszę państwa o poparcie mojej kandydatury na radnego powiatu radomskiego w nowej kadencji.

Lista nr 4
Pozycja nr 3

samorząd 2006
Prawo i Sprawiedliwość

Urodziłem się w 1949 r.

Jestem żonaty, mam troje dzieci, jestem katolikiem. Ukończyłem pomaturalne Studium Techniczne, wiele lat przepracowałem w ZTS "Pronit" w Pionkach. Do 1995 roku kierowałem tam Solidarnością. W stanie wojennym za działalność związkową i społeczną byłem internowany. Z IPN-u otrzymałem zaświadczenie o statusie osoby pokrzywdzonej.

Jestem v-ce przewodniczącym Zarządu Regionu NSZZ Solidarność i członkiem partii Prawo i Sprawiedliwość, a także społecznie pełnię funkcję prezesa Fundacji Społeczno-Kulturalnej "Pomocna dłoń" w Pionkach.

W obecnej Radzie Powiatu pełnię funkcję przewodniczącego Komisji Budżetu i Finansów, pracuję też w Komisji Administracji, Porządku Publicznego, Bezpieczeństwa

i Ochrony Ludności. Jestem również członkiem Powiatowej Rady Zatrudnienia.

W uznaniu za wieloletnią aktywną działalność społeczną i samorządową zostałem odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi.

Kandydat PiS
do
Rady
Miasta Pionki

samorząd 2006
Prawo i Sprawiedliwość

Kuc Marek – lat 46 wykształcenie średnie techniczne (student ostatniego roku zarządzania). Żona Małgorzata, Syn Dominik.

Członek NSZZ "Solidarność" od 1981r. Przewodniczący KZ "NSZZ "Solidarność" przy MZUK w Pionkach w latach 2002-2006r.

Obecnie Przewodniczący KZ NSZZ "Solidarność" przy OWOC Pionki.

Pracuje na stanowisku Starszego Mistrza ds. energetyki ciepłej.

Zajmuje się przesyłem ciepła do budynków mieszkalnych i użyteczności publicznej w mieście Pionki.

Radny Rady Miasta Pionki obecnej kadencji.

Po XX Krajowym Zjeździe Delegatów NSZZ „Solidarność”

APEL NR 2 XX KZD

ws. przywrócenia zapisów ustaw

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” apeluje do Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w celu zmiany następujących ustaw:

1. art. 1 ust 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2003 r. Nr 90, poz. 844 z późn. zm.) poprzez zastąpienie terminu: „30 dni” terminem „90 dni”.

Art. 1 ust. 1 otrzymałby brzmienie:

Przepisy ustawy stosuje się w razie konieczności rozwiązania przez pracodawcę zatrudniającego co najmniej 20 pracowników stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników, w drodze wypowiedzenia dokonane przez pracodawcę, a także na mocy porozumienia stron, jeżeli w okresie nieprzekraczającym 90 dni zwolnienie obejmuje co najmniej:

10 pracowników, gdy pracodawca zatrudnia mniej niż 100 pracowników,

10 % pracowników, gdy pracodawca zatrudnia co najmniej 100 jednakże mniej niż 300 pracowników,

30 pracowników, gdy pracodawca zatrudnia co najmniej 300 lub więcej pracowników - zwanego dalej „grupowym zwolnieniem”.

2. ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o rozwiązywaniu sporów zbiorowych (Dz. U. z 1991 r. Nr 55, poz. 236 ze zm.) poprzez:

a) dopisanie do art. 1 zwrotu „zwolnień pracowników”.

Art. 1 otrzymałby brzmienie:

Spór zbiorowy pracowników z pracodawcą lub pracodawcami może dotyczyć zwolnień (pracownika) pracowników, warunków pracy, płac lub świadczeń socjalnych oraz praw i wolności związkowych pracowników lub innych grup, którym przysługuje prawo zrzeszania się w związkach zawodowych.

b) wykreślenie z tej ustawy art. 4 ust. 1.

STANOWISKO NR 1 XX KZD

ws. gwarancji dla pracowników ochrony zdrowia

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” udziela pełnego poparcia dążeniom pracowników ochrony zdrowia do uzyskania trwałych, ustawowych rozwiązań dotyczących warunków zatrudniania i wynagradzania.

Doprowadzi to do normalizacji sytuacji w branży, zmniejszy pole konfliktów społecznych uciążliwych zarówno dla pracowników, jak i dla pacjentów. Stworzy szansę na podniesienie statusu zawodów medycznych, powstrzymanie procesu migracji i zapewni niezbędne poczucie bezpieczeństwa dla wszystkich.

Domagamy się od rządu RP i parlamentu zdynamizowania prac nad ustawowymi gwarancjami zatrudnienia i wynagradzania pracowników ochrony zdrowia, a od Komisji Krajowej udzielenia wszelkiego wsparcia i pomocy merytorycznej w realizacji tego zadania.

Wnosimy o uwzględnienie w budżecie państwa kwoty finansującej podwyżki dla pracowników ochrony zdrowia nieobjętych działaniem ustawy z dnia 22.07.2006 r. o przekazywaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń.

UCHWAŁA NR 7 XX KZD

ws. ratyfikacji przez Rzeczpospolitą Polską Europejskiej Karty Społecznej

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” zobowiązuje Komisję Krajową NSZZ „Solidarność” do podjęcia w trybie pilnym działań zmierzających do rozszerzenia ratyfikacji przez Rzeczpospolitą Polską Europejskiej Karty Społecznej, a w szczególności art. 4 pkt. 1 uznającego prawo pracowników do takiego wynagrodzenia, które zapewni im i ich rodzinom godziwy poziom życia.

UCHWAŁA NR 10 XX KZD

ws. minimalnego wynagrodzenia

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” zobowiązuje Komisję Krajową do podjęcia wszelkich możliwych działań zmierzających do natychmiastowego podwyższenia kwoty minimalnego wynagrodzenia do kwoty minimum 60% średniego wynagrodzenia w gospodarce.

UCHWAŁA NR 16 XX KZD

ws. wcześniejszych emerytur dla pracowników medycznych

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” zobowiązuje Komisję Krajową do podjęcia działań w celu wprowadzenia prawa do wcześniejszych emerytur dla osób zatrudnionych w charakterze pracownika medycznego i objęcia tej grupy pracowników rozwiązaniami emerytalnymi takimi, jak dla osób zatrudnionych w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, uprawniającymi do przejścia na emeryturę w wieku 55 lat życia przy legitymowaniu się 25-letnim okresem pracy w tym charakterze lub w tych warunkach.

UCHWAŁA NR 17 XX KZD

ws. wniosku do Głównego Inspektora Pracy

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” zobowiązuje Komisję Krajową do skierowania wniosku do Głównego Inspektora Pracy o niezwłoczne przeprowadzenie jednoczesnych kontroli w agencjach pracy tymczasowej oraz u pracodawców użytkowników w całym kraju w celu wyeliminowania patologii.

Ponadto, Komisja Krajowa powinna przygotować program działania mający na celu pomoc pracownikom tymczasowym w wyegzekwowaniu ich praw pracowniczych.

Z PRAC KK

(10.10.2006)

W Gdańsku odbyło się pierwsze, po XX Krajowym Zjeździe Delegatów NSZZ „S” posiedzenie Komisji Krajowej.

W przyjętym stanowisku NSZZ „Solidarność” sprzeciwia się łamaniu praw związkowych i apeluje do pracowników o orgniazowanie się. Komisja Krajowa przywołała w statnowisku przykłady gdańskiego Media Markt i gorzowskiego Lidla, gdzie pracownicy chcą bronić swoich praw, zorganizowali się w NSZZ „Solidarność”.

Komisja Krajowa wezwała pracodawców do zaprzestania stosowania represji wobec pracowników, którzy chcą organizować się w „Solidarności”. „Wyzysk pracowników na pewno nie przyniesie rozwoju kraju i poszczególnych firm. Nasz Związek chce partnerstwa i dialogu, ale nie zawaha się użyć wszystkich statutowych środków w obronie godności każdego pracownika” – czytamy w stanowisku. „Solidarność” wzywa również rząd i parlament do tworzenia mechanizmów prawnych, które zapewnią skuteczne przestrzeganie przez pracodawców konstytucyjnego prawa pracowników do zrzeszania się w związki zawodowe.

Wybrano prezydium i zespoły robocze Związku. Do prezydium weszli – Maciej Jankowski, Jerzy Langer, Stefan Kubowicz, Zbigniew Kruszyński, Józef Mozolewski, Marian Król, Waldemar Krenc,

(cd. na str. 9)

W KRAINIE GŁUPOTY

Wchodzi się dwa razy do tej samej rzeki

Motto: „Kiedy widzę, kto i jak nam szykuje Czwartą Rzeczpospolitą, to poproszę o Piątą.”

(anonimowy osobnik)

Ostatnich kilkanaście dni obfitowało w wydarzenia natury zupełnie politycznej. Podsumowanie ich jest co najmniej karkołomne, a jeszcze bardziej karkołomne jest zrozumienie o co w tym tak naprawdę chodzi. Jedno przeczy drugiemu, drugie trzeciemu, a ogona nie widać, nie widać, nie...

xxx

Koń jaki jest...

Palmę pierwszeństwa dierży JWP Premier Jarosław Kaczyński. Mówił on wprawdzie coś o spojrzeniu amnezjno-amnetyjnym (albo odwrotnie), ale chyba z tego sam niewiele zrozumiał. Koń jaki jest każdy widzi – broń Boże nie porównujemy tu Premiera do konia (cytujemy jedynie porzekadło), a poza tym gdzie tam koniowi do kucyka – czas więc na kilka myśli zebranych.

Powstała stara-nowa koalicja. Jej cel jest jasny – utrzymanie władzy i nie rozpisywanie nowych wyborów parlamentarnych. Problem w tym czy Premier RP nie pamięta co obiecywał, czy troszeczkę wyborców oszukuje. Oto próbki:

„Można tu użyć takiego porównania, jest chory, któremu potrzebny jest lek, lek potrzebny dla ratowania życia. Ten lek oferuje ktoś o marnej reputacji. Zapada decyzja, żeby z tym kimś rozmawiać. I on okazuje się oszustem. Tak było w tym wypadku. Ale trzeba z tego wyciągnąć wniosek, nigdy więcej nie wolno już rozmawiać z ludźmi o marnej reputacji.

Stocznia Gdańska wiec 1.10.2006”

„My w kolejnej kompromitacji i w otwieraniu Samoobronie drogi do władzy w Polsce uczestniczyć nie będziemy, bo proszę zauważyć, że kolejne takie rządy w Polsce jak te, które mamy obecnie, albo te które były w poprzedniej kadencji i mamy do czynienia z Samoobroną przy władzy i naprawdę z nieszczęściem dla naszego kraju.”

Źródło: wypowiedź dla radiowej Trójki z dnia 16. lutego 2004.

No to jak to jest z tą koalicją?

To może tak: „Polska znów wróciła na drogę przemian, wielkich reform.”

Jarosław Kaczyński, PAP, 19.09.2006. A może tak?: „Rok 2006 to najlepszy rok ostatniego siedemnastolecia. Mamy powody do dumy.” Jarosław Kaczyński, TVP1, 05.10.2006

Podobno widać coś czarno na białym, ale nie u JWP Premiera: „Żadne krzyki i płacze nie przekonają nas, że białe jest białe a czarne jest czarne. (Po chwili ,w odpowiedzi na reakcję postów słowa te zostały sprostowane) ... że białe jest czarne a czarne jest białe.” Źródło: exposé, 19 lipca 2006

To nie znaczy wcale, że czasami z Jarosławem Kaczyńskim się nie zgadzamy. Zgadza się na przykład z tym: „Warto być Polakiem, bo się Polakiem urodziło”. Jarosław Kaczyński, „Salon polityczny Trójki”, 05.09.2006, i z tym: „Nie jestem prezydentem, mimo że może jestem podobny” Jarosław Kaczyński, podczas konferencji prasowej, 23.01.2006.

A na pewno nie można nie zgodzić się z takim stwierdzeniem: „Dziś tak łatwo, jak wtedy, kłamać się we wszystkich sprawach nie da. Chociaż w dalszym ciągu się próbuje. W dalszym ciągu się próbuje, ale trzeba także szukać innych metod.”

Źródło: przemówienie w Sejmie, 17 lutego 2006

Czy ktoś ma jeszcze jakieś pytania w sprawie konia?

xxx

Pociągi pod bardzo specjalnym nadzorem

Przemysław Gosiewski, poseł z Kieleckiego, minister w Kancelarii Prezydenta RP, otworzył uroczyste stacje kolejową we Włoszczowie, tj. przebudowaną tak by mogła przyjmować

ekspresy. „Od 16 października tego roku mieszkańcy zachodniej części województwa świętokrzyskiego będą mieli dostęp do szybkiego połączenia kolejowego z Krakowem, Częstochową i Warszawą obsługiwanego przez pociągi Ekspresowe i Tanich Linii Kolejowych PKP Intercity. Grupa PKP w ramach modernizacji odcinka Grodzisk Mazowiecki-Zawiercie (ekspresowej drogi kolejowej E65) przebudowała oddaloną 60 kilometrów od Kielc stację Włoszczowa Północna, na której będą zatrzymywać się pociągi kursujące ekspresową drogą kolejową E65 łączącą Warszawę z Krakowem i Katowicami.[...] Na koszty inwestycji składają się: 1. Budowa peronu o długości 300 m - 909,5 tys. zł

2. Roboty torowe realizowane w ramach projektu „Modernizacja linii nr 4 – E65 na odc. Grodzisk Mazowiecki – Zawiercie” - 1 838,5 tys. zł 3. Budowa parkingu wraz z odwodnieniem, oświetleniem i zagospodarowaniem terenu - 298,2 tys. zł.”

A wszystko po to, by zatrzymywały się we Włoszczowej 2 pociągi ekspresowe – w sumie 4 przystanki dziennie. Po co ekspresy w miejscowości z 10000 mieszkańców. Nikt nie wie, ale wyborcy ponoć udają, że są zadowoleni.

Dla tych, którzy nie znają się na komunikacji kolejowej, a chcą wyrobić sobie jakiś pogląd na temat kolei w ogóle, mamy stary dowcip: „Pesymista widzi ciemny tunel. Optymista widzi światło w tunelu. Realista widzi światło pociągu. A maszynista widzi trzech debili na torach.”

xxx

Źródło prawdy

Na koniec trafny komentarz do sytuacji koalicyjnej wzięty z bloga politycznego Ryszarda Czarneckiego posła na Sejm RP obecnej kadencji z koalicyjnej Samoobrony. Blog to taki internetowy pamiętnik pensjonarki.

„Wchodzi się dwa razy do tej samej rzeki

2006.10.18 07:13

Niewątpliwym osiągnięciem i to na „dzień dobry” starej-nowej koalicji jest weryfikacja polskich przysłów. „Nie wchodzi się dwa razy do tej samej rzeki”... Otóż wchodzi się, wchodzi. Czasem nawet trzeba wejść, choć oczywiście, ważniejsze jest: co się będzie w tej rzece robić? Topić się - nie wolno, brodzić - nie warto, zawracać do brzegu - nie ma potrzeby. Pozostaje płynąć ostro do przodu, rozkładając siły na długi dystans i pamiętając, że trzeba uważać na zdradliwe prądy oraz wiry i topiele, a także mając świadomość, że czasem trzeba popłynąć wbrew nurtowi rzeki.”

Co ma wisieć nie utonie? Krew mnie zalewa jak to piszę (i czytam), ale czy mamy jakąś alternatywę?

(ppp)

Moralne problemy są zawsze straszliwie skomplikowane dla kogoś bez zasad.

Gilbert Chesterton

Każda instytucja, która od początku nie jest pomyślana i prowadzona jako instytucja prawicowa, z biegiem czasu staje się lewicowa.

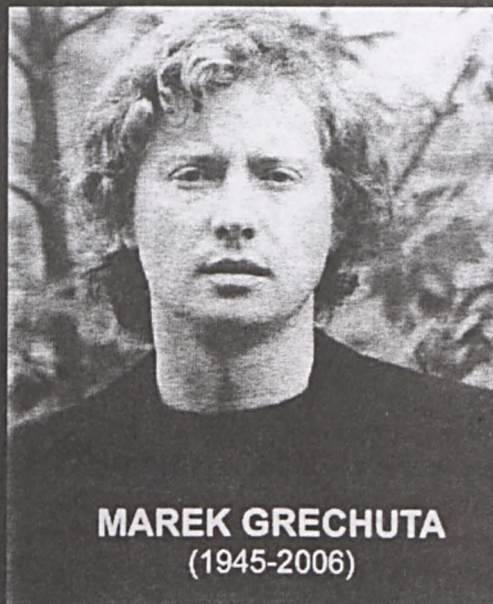
Prawo O’Sullivan

(cd. ze str. 10)

Janusz Łaznowski, Jacek Smagowicz, Andrzej Konecki, Bogdan Kubiak, Krzysztof Dośla.

Komisja Krajowa powołała również dziewięć zespołów stałych (ds. praca, polityki społecznej, polityki gospodarczej, przeciwdziałania bezrobociu, rozwoju dialogu społecznego, polityki zagranicznej, edukacji związkowej, rozwoju Związku, informacji, komunikacji wewnętrznej i promocji) i trzy zespoły zadaniowe: do spraw negocjacji emerytur pomostowych, przyjęcia standardów regionów i sekretariatów branżowych oraz kart rabatowych.

W składzie zespołu ds. przeciwdziałania bezrobociu znalazł się ponownie przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz.

MAREK GRECHUTA
(1945-2006)

Piosenkarz i kompozytor, wykonawca przebojów „Dni, których nie znamy”, „Będziesz moją panią”, „Niepewność” – zmarł w Krakowie 9 października w wieku 61 lat. Polska poezja i piosenka poniosły niepowetowaną stratę.

Grechuta był z wykształcenia architektem. Często podkreślał, że architektura jest „poniekąd związana ze sztuką”. – Wiele nocy spędzałem przy desce kreślarskiej. Dochodziła rzeźba, projektowanie, filozofia – wspominał w wywiadach.

Urodził się w 1945 roku w Zamościu, studiował na Politechnice Krakowskiej. Tam na przełomie 1966 i 1967 r. założył wraz z innym studentem architektury – Janem Kantym Pawłuśkiewiczem – „Kabaret Architektów Anawa” (od francuskiego „en avant” – naprzód).

Kabaret wkrótce przekształcił się w zespół muzyczny towarzyszący Grechucie. Marek Grechuta & Anawa zadebiutowali na VI Festiwalu Piosenki Studenckiej w Krakowie, od razu notując podwójny sukces. Anawa została wyróżniona I nagrodą za aranżację, natomiast sam Grechuta został nagrodzony II nagrodą w kategorii wokalistów, ustępując tylko studentce warszawskiej AWF – Maryli Rodowicz.

– Po debiucie na Festiwalu Piosenki Studenckiej posypały się propozycje koncertów. Człowiek wpadł w rytm tworzenia utworów, w rytm występów. Wtedy zrozumiałem, że architektem nie zostanę, a innej drogi, poza artystyczną, nie widziałem – mówił artysta.

Największe sukcesy odnosił podczas Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu. Już w 1968 roku otrzymał nagrodę dziennikarzy. W rok później dostał nagrodę Telewizji Polskiej za piosenkę „Wesele”. Dwukrotnie wyśpiewał tam Nagrody Głównie: za „Korowód” w 1971 r. i za „Hop, szklankę piwa” w 1977 r. Piosenka ta pochodziła z musicalu „Szalona lokomotywa” wg Stanisława Igna-

**Tyle było dni do utraty sił
Do utraty tchu tyle było chwil
Gdy załujesz tych, z których nie masz nic
Jedno warto znać, jedno tylko wiedz, że**

**Ważne są tylko te dni których jeszcze nie znamy
Ważnych jest kilka tych chwil,
tych na które czekamy**

**Pewien znany ktoś, kto miał dom i sad
Zgubił nagle sens i w złe kręgi wpadł
Choć majątek przysł, on nie stoczył się
Wytłumaczyć umiał sobie wtedy właśnie że**

**Ważne są tylko te dni, których jeszcze nie znamy
Ważnych jest kilka tych chwil,
tych na które czekamy**

**Jak rozpoznać ludzi, których już nie znamy?
Jak pozbierać myśli z tych nie poskładanych?
Jak oddzielić nagle serce od rozumu?
Jak usłyszeć siebie pośród śpiewu tłumu?**

**Jak rozpoznać ludzi, których już nie znamy?
Jak pozbierać myśli z tych nie poskładanych?
Jak odnaleźć nagle radość i nadzieję?**

Odpowiedzi szukaj, czasu jest tak wiele ...

**Ważne są tylko te dni, których jeszcze nie znamy
Ważnych jest kilka tych chwil na które czekamy ..**

cego Witkiewicza, napisanego wraz z Krzysztofem Jasińskim i Pawłuśkiewiczem na potrzeby Teatru STU.

W latach 70. artysta prowadził zespół Wiem, z którym nagrał dwa albumy – „Droga za widnokrę” i „Magia obłoków”; do drugiej połowy lat 80. współpracował z Piwnicą pod Baranami.

Podobnie jak śp. Jacek Kaczmarski, Grechuta od początku utożsamiał się z ruchem „Solidarności”, ale w przeciwieństwie do Kaczmarskiego wrócił do kraju.

Grechuta śpiewał najczęściej własne teksty, do własnej muzyki. Korzystał również z muzyki komponowanej przez Jana Kantego Pawłuśkiewicza, do wierszy m.in. Leszka Aleksandra Moczulskiego, Juliana Tuwima, Adama Mickiewicza, Bolesława Leśmiana. Koncertował w Europie, Ameryce i Australii.

W grudniu 2001 roku odebrał pierwszą w swej twórczości Złotą Płytę za album „Dni, których nie znamy” wydany w serii Złota Kolekcja, sprzedany w ilości 50 tys. egzemplarzy.

Ostatnia płyta Grechuty, zatytułowana „Niezwykłe miejsca”, ukazała się w 2003 r. W tym samym roku nagrał też z zespołem Mysłowitów piosenkę „Kraków”.

W tym roku podczas 43. Krajowego Festiwalu Polskiej Piosenki „Opole 2006” Marek Grechuta uhonorowany został nagrodą Grand Prix za całokształt twórczości, a jego piosenki zaprezentowane zostały podczas koncertu „Świat w obłokach”. W Alei Gwiazd Polskiej Piosenki na opolskim Rynku wmurowano gwiazdę Marka Grechuty, którą odsłonił kompozytor największych przebojów artysty Jan Kanty Pawłuśkiewicz. Grechuta nie mógł przyjechać do Opola ze względu na problemy zdrowotne. Nagrodę Grand Prix odebrała jego żona Danuta.

Solidarność

NA ŁBIE POSTAWIONE

Tkanka społeczna

Waldemar Bartosz

Roma locuta – causa finita! Rzym powiedział, sprawa załatwiona – ta rzymska maksyma mająca obrazować zakres władzy centralnej wpisała się w świadomość cywilizacji łacińskiej. W znacznym stopniu w systemach autorytarnych i takichże organizacjach przywołuje się tę zasadę jako podstawową i powszechnie obowiązującą.

Klasycznym przykładem, co prawda zaczerpniętym z wpływów bizantyjskich, był w średniowieczu rosyjski tzw. sobór 500 naka-zów. Regulował on nawet tak szczegółowe aspekty życia społecz-nego, ale i osobistego jak sposób kiszenia kapusty.

W myśli filozoficznej a następnie państwowej nurt ten przewija się od Platona, Hegla a następnie marksistów i faszystów. Omnipotencja państwa rozumianego i utożsamianego z władzą centralną rodziła mentalność niewolniczo-poddańczą. Powszechnie i dzisiaj spotykane stwierdzenie, że państwo powinno załatwić wiele spraw, również indywidualnych jest odbiciem tej mentalności. W takim sys-temie i przy takiej mentalności, jednostka jest tylko elementem słu-żącym do realizacji abstrakcyjnych celów państwa. Jest przedmio-tem, instrumentem, nie zaś podmiotem urządzeń społecznych.

Na przeciwnym biegunie stoi rozumienie państwa jako organiza-cji regulującej i wspierającej naturalną aktywność ludzką.

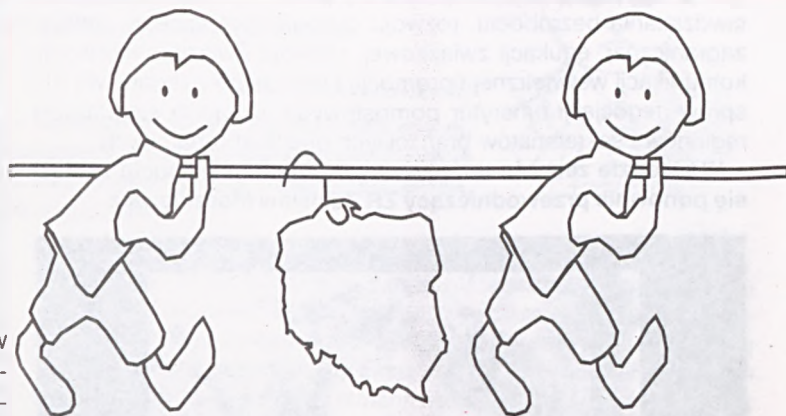
Początki takiego rozumienia instytucji społecznych sięgają rów-nież średniowiecza. Święty Tomasz z Akwinu rozwijający myśl ary-stotelesowską zdefiniował pojęcie osoby ludzkiej z jej obowiązka-mi ale też prawami naturalnymi. W myśl tej koncepcji osoba ludzka jest podmiotem i jej prawa naturalne są nienaruszalne. W takiej optyce społeczeństwo jest wspólnotą osób, powołaną do solidar-nego wspierania się w celu wszechstronnego rozwoju każdej oso-by ludzkiej.

W nurcie tym mieści się pojęcie społeczeństwa obywatelskiego realizującego dobro wspólne. Państwo stanowi organizację regu-lującą i wspierającą aktywność obywateli i ich samoorganizację.

Wypracowana zasada pomocniczości państwa mówi, że ono ma wspierać a nie zastępować aktywność grup społecznych. W tak rozumianym systemie dużą rolę stanowić powinny organizacje sa-morządne, również samorządowe. Stąd rola samorządności lokal-nej i samorządnych organizacji społecznych.

Związki zawodowe stanowią taką organizację, powołaną dobro-wolnie do realizacji celów osób je tworzących. Wszystkie podobne organizacje w drodze dialogu i solidarności społecznej winny wy-pracowywać najlepsze rozwiązania dla społeczności lokalnych jak i coraz bardziej złożonych. Jeszcze kilkadziesiąt lat temu nazywa-no ten system – systemem korporacyjnym. Dziś wolimy mówić o systemie demokratycznym, solidarnościowym. Z tak rozumianej re-lacji grup i podmiotów społecznych wynikają prawa i obowiązki. Związek zawodowy stanowi ten zasadniczy element w tkance społecznej.

(autor jest przew. ZR Świętokrzyskiego)

“O dwóch takich , co...”

Region NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

Zasięg terytorialny – powiaty: radomski (plus m. Radom), ko-zienicki, szydlowiecki, lipski, zwoleński, przysuski, białobrzegi i grójecki oraz Drzewica.

Liczba zarejestrowanych organizacji związkowych (stan na 30.06.2006 r.): 163.

Liczba członków Związku (stan na 30.06.2006 r.): 8577.

Adresy i telefony:

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
26-600 Radom ul. Traugutta 52

e-mail: solidar1@radom.net solidar2@radom.net
solidar3@radom.net

telefony:

przew. Zdzisław Maszkiewicz – 0483634349

wiceprzew. Zbigniew Dziubasik – 0483623643

sekretariat ZR – 0483623804 tel./fax

Zespół ZR ds. prawa pracy i rozwoju związku (d. Interwencji)
– 0483625161

Oddział ZR TTK Lipsko

27-300 Lipsko ul. Partyzantów 5

– szef oddziału: Wojciech Dziółko tel.: 0483780260

Oddział ZR TTK Szydłowiec

26-500 Szydłowiec ul. Kilińskiego 2

– szef oddziału: Czesław Stefański tel.: 0486174656

Oddział ZR TTK Warka

05-660 Warka ul. Długa 51a – szef oddziału: Jan Skowroński

Oddział ZR TTK Zwoleń

26-700 Zwoleń ul. Puławska 2 – szef oddziału: Tadeusz Wach

Oddział ZR TTK Białobrzegi

26-800 Białobrzegi Plac Zygmunta Starego 9

– szef oddziału: Stanisław Żupiński tel.: 0691701828

Numer 650 zamknięto 20.10.2006

Nasze konto: Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
PEKAO S.A. II O/Radom 2312403259111000030031542

650

BIULETYN

INFORMACYJNY

NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
Radom 26-600, ul. Traugutta 52
tel. 36-251-61, tel./fax 36-238-04

e-mail: solidar2@radom.net

Redakcja, txt i skład: Paweł Podlipniak (pph)

egzemplarz bezpłatny

650